

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] på vegne af [klager] klaget over advokat Jens Jepsen, Åbenrå.

Klagens tema:

[Advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at advokat Jens Jepsen har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til eneanpartshaver i [klager], daværende [advokat B], selv om selskabet var repræsenteret ved advokat samt ved at fremsætte et indholdsmæssigt problematisk forligsforslag.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. september 2024.

Sagsfremstilling:

Kendelsen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, men Advokatnævnet har gengivet centrale dele af denne.

[Advokat A] har oplyst, at advokat Jens Jepsen og daværende [advokat B] sammen med en tredje advokat i fællesskab drev [interessentskab A] via advokaternes respektive anpartsselskaber. Den tredje advokat udtrådte i 2015. [Klager] udtrådte pr. 1. oktober 2016, og ifølge [advokat A]s oplysninger manglede [klager]s udtræden formalisering, idet advokat Jens Jepsen modsatte sig.

Som følge af [klager]s udtræden opstod en række uafklarede mellemværender og uenigheder mellem advokat Jens Jepsen og [klager], som videre førte til en række retssager.

Den 25. maj 2018 blev en overdragelsesaftale underskrevet af advokat Jens Jepsen. Advokat Jens Jepsen har oplyst, at [firma A] var køber og [interessentskab A], [interessentskab B] og advokat Jens Jepsens [anpartsselskab A] var sælgere.

[Advokat A] har oplyst, at [klager]s krav mod [interessentskab A] og [anpartsselskab A] endegyldigt blev opgjort og rettet mod advokat Jens Jepsen den 25. maj 2022, som afviste kravet den 1. juni 2022.

Nærværende klagesag udspringer af retssagen, hvor [klager] den 15. juni 2022 stævnedes advokat Jens Jepsen personligt med påstand om betaling af 1.650.048,12 kr. Såvel [klager] som advokat Jens Jepsen var under sagen repræsenteret af advokater.

Den 14. september 2023 sendte advokat Jens Jepsen nedenstående e-mail direkte til daværende [advokat B] fra sin advokatmail med sin advokatsignatur indsat:

"Som landet ligger, så kan jeg nok konstatere, at vi ikke bliver færdige med vores retssag før tidligst om 4-6 år.

Jeg vil ikke gå ind i argumenter omkring sagens udfald, men der skal ikke være nogen tvivl om, hvilket udfald jeg mener at sagen vil få. Ikke desto mindre må jeg konstatere, at der nok, inden vi er færdige, vil blive brugt uanede summer på at fortsætte sagen dels i form af positive omkostninger dels i form af eget arbejde, det sidste dog nok mest på min side.

Jeg vil anslå, at i hvert fald jeg, inden sagen er afsluttet, vil have brugt op mod kr. 2-400.000 i form af eget tidsforbrug hhv. advokat, syn og skøn revisorassistance mv., som uanset sagens udfald ikke vil blive dækket af tilkendte omkostninger.

På dette grundlag tillader jeg mig uden præjudice for den verserende sag at foreslå, at vi indgår en aftale, så sagen kan finde sin endelige afslutning. NB: også de nedenfor anførte bemærkninger er meddelt uden ansvar og uden præjudice for den verserende sag eller andre sager imellem os hhv. vores selskaber.

Mit forslag er følgende:

1. [Klager] sælger sin samlede fordring inkl. tilkendte omkostninger mv. mod [anpartsselskab A] til mig for kr. 1,- med overtagelse den 1. oktober 2023.

2. [Firma A] indgår samtidig en bindende aftale med dig eller [klager] om [firma A]s køb af konsulentydelse for alt. kr. 400.000 ekskl. moms over en årrække på 4 år, ydelser til betaling fordeles med kr. 50.000 ekskl. moms hver ½-år, og kan faktureres til [firma A] hver den 1. oktober og hver den 1. april, første gang den 1. oktober 2023 og sidste gang den 1. april 2027, betaling sker senest 14 dage efter modtagelse af faktura. Ved fakturering tillægges moms således, at ydelserne lyder på kr. 62.500 inkl. moms.

Du skal vide, at der er tale om det muliges kunst, jeg har, siden du udtrådte, arbejdet mere end nogensinde, men jeg er fortsat ikke færdig med at afdrage på

den gæld, der opstod i [interessentskab A], så der kan ikke presses mere af den citron, ligesom jeg ikke ønsker at binde mig for nogen længere periode, da jeg ikke mener, at du har chance for at vinde sagen.

Jeg foreslår denne aftale, da jeg, hvis sagen skal fortsættes, alligevel må se i øjnene, at jeg kan lide tab i samme størrelsesorden.

Ved aftalen opnår du, at jeg personligt hæfter for opfyldelse af denne aftale.

Aftalen er uopsigelig, og ved misligholdelse af aftalen kan du eller dit selskab rejse krav om betaling af samtlige forfaldne som uforfaldne ydelser iht. aftalen.

Det er min opfattelse, at du herved opnår det for dig absolut bedst opnåelige resultat, eftersom

1. du på intet tidspunkt vil kunne dokumentere, at du har lidt et tab på grund af overdragelserne tilbage i 2017/18,
 2. krav som i øvrigt efter min opfattelse er forældede, og også dette forhold vil Landsretten (og om muligt tillige Højesteret) til sin tid skulle forholde sig til, måtte [byretten] igen se stort på jura og praksis ved afgørelse af denne sag.
 3. Mht. de tilkendte omkostninger i de tidligere sager, så vil en videreførelse af disse krav overfor mig personligt forudsætte en voldsom ændring i praksis, og skulle dette mod forventning ske, vil det nok blive Højesteret, der engang i 2032-35 endeligt vil skulle tage stilling hertil, dvs. når jeg når den nådige alder af [...], hvis jeg endda bliver så gammel.
 4. Du vil herudover omvendt formentligt være personligt ansvarlig for betaling af evt. tilkendte omkostninger, som [klager] måtte blive dømt til at betale og i hvert fald ikke på det foreliggende vil kunne betale, eftersom det i denne situation er dig, der er sagvolder og ikke omvendt.
3. Ved indgåelse af denne aftale hæver [klager] den mod mig personligt anlagte retssag, og [klager] hhv. du erklærer, at der ikke er yderligere krav (udover indholdet af aftalen i pkt. 2) mod hverken mig personligt eller selskaber/virksomheder (efter overdragelse af fordringen jf. pkt. 1) helt eller delvist tilhørende mig.
4. Hver part bærer egne omkostninger.
 5. I forbindelse med retssagens afslutning orienteres retten blot om, at sagen hæves som forligt, og at forliget tillige omfatter sagsomkostninger.
 6. Ingen af aftalens parter må oplyse andre om indholdet af denne aftale, og begge aftalparter indestår personligt for, at der fremover ikke spredes oplysninger af negativ art på nogen måde, ej heller via selskabsrapporteringer eller lign.

Lad os evt. mødes for en drøftelse af forliget og indholdet heraf, jeg tror nemlig, at

det vil befordre muligheden for en løsning, hvis vi mødes personligt uden advokater.”

[Advokat A] har oplyst, at [klager]s advokat i en e-mail af 6. november 2023 afviste forligsforslaget over for advokat Jens Jepsens advokat. Ligeledes gjorde [klager]s advokat opmærksom på, at det fremsatte forslag blev opfattet noget overraskende og problematisk, idet [klager] og selskabets advokat vurderede, at den foreslåede løsning lagde op til indgåelse af en aftale, der i en skatte- såvel som momsretlig kontekst var problematisk og endda potentielt ulovlig i en ikke ubetydelig grad, hvilket [klager] naturligvis ikke ville medvirke til.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at advokat Jens Jepsen har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til eneanpartshaver i [klager], daværende [advokat B], selv om selskabet var repræsenteret ved advokat samt ved at fremsætte et indholdsmæssigt problematisk forligsforslag. [Advokat A] har henvist til både retsplejelovens § 126, stk. 1, og stk. 4.

[Advokat A] har til støtte for påstanden gjort gældende, at advokat Jens Jepsen sendte et forligsforslag fra sin advokatmail med advokatsignatur direkte til [klager] uden at sætte selskabets advokat cc.

Derudover var det fremsatte forligsforslag indholdsmæssigt problematisk på flere måder. Advokat Jens Jepsen var stævnet som privatperson, men forslaget ville medføre, at hans advokatvirksomhed skulle afholde omkostninger for konsulentydelse, der fremstod som åbenlyst proforma. Advokat Jens Jepsen forsøgte således gennem forslaget at overføre potentielle omkostninger fra sig selv personligt til sin advokatvirksomhed. Endvidere var advokat Jens Jepsen bekendt med, at daværende [advokat B] – som i øvrigt pr. 11. september 2024 deponerede sin bestilling – ikke personligt måtte udføre lønnet arbejde ved siden af sin ansættelse, samt at [klager] ikke havde til formål at yde konsulentbistand, men at drive investeringsvirksomhed, herunder køb, salg og udlejning af ejendomme og dermed beslægtet virksomhed. Advokat Jens Jepsens formål med den foreslåede proforma konsulentaftale kunne således udelukkende være at overvælte omkostninger, der påhvilede ham selv personligt, på sin advokatvirksomhed med henblik på at kunne afskrive omkostningerne dér.

Det fremsatte forligsforslag involverede advokat Jens Jepsens advokatvirksomhed, henset til at forslaget blev fremsendt af ham i hans egenskab af advokat, og at forligsbeløbet tillige skulle betales af hans advokatvirksomhed, hvorfor han rettelig også fremsendte forligstilbuddet som led i sin advokatvirksomhed –

advokatvirksomheden der som foreslået af advokat Jens Jepsen skulle stå for betalingen af de ”fiktive konsulenttydelser”.

Endvidere har [advokat A] gjort gældende, at advokat Jens Jepsens udsagn om, at han ikke vidste eller burde vide, at daværende [advokat B] ikke måtte påtage sig opgaver ved siden af sin ansættelse, er udtryk for en erklæring mod bedre vidende. Dette blev bl.a. drøftet parterne imellem primo 2017, ligesom det fremgår af Vestre Landsrets dom af [dato].

Indklagede:

Advokat Jens Jepsen har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Advokat Jens Jepsen har medgivet, at [advokat A]s faktiske oplysning om, at advokat Jens Jepsen rettede direkte henvendelse til daværende [advokat B] uden om dennes advokat, er korrekt. Dog har advokat Jens Jepsen anført, at selv om forligsforslaget blev sendt fra hans advokatmail og med hans standardunderskrift, der henledte opmærksomheden på, at han er advokat, kunne hverken [klager] eller daværende [advokat B] have været i tvivl om, at advokat Jens Jepsen i e-mailen henvendte sig som part i retssagen personligt og ikke som advokat. Dette fremgik tydeligt af e-mailen. Forligsforslaget blev således ikke fremsat som led i advokat Jens Jepsens advokatvirksomhed og kan som følge heraf ikke vurderes efter de advokatetiske regler eller retsplejelovens § 126, stk. 1, hvorfor der allerede af den grund ikke foreligger en overtrædelse.

Med hensyn til den omstændighed, at advokat Jens Jepsen sendte forligsforslaget via sin arbejdsmail, og at det af signaturen fulgte, at han var advokat, har advokat Jens Jepsen henvist til Advokatnævnets tidligere afgørelser i sagerne 2021-239, 2018-819, 2009-02-1171, 2009-02-0973 samt Højesteretsdommen U.1988.699H.

Advokat Jens Jepsen har endvidere anført, at såfremt Advokatnævnet realitetsbehandler klagen, bør nævnet være opmærksom på, at daværende [advokat B], der ejer [klager], selv var bestallingshavende advokat. Dertil kommer, at daværende [advokat B] og [klager] havde rig mulighed for at drøfte forligsforslaget med deres advokat. I øvrigt var advokat Jens Jepsen under sagen selv repræsenteret af en advokat, hvilket daværende [advokat B] og dennes advokat var bekendt med. Videre er det anført, at klagen først blev indleveret et år efter, forslaget blev fremsat, hvilket i sig selv indikerer, at det næppe havde nogen forstyrrende indvirkning eller andre følgeskader for [klager] eller daværende [advokat B].

I relation til spørgsmålet om, hvorvidt indholdet af advokat Jens Jepsens forligsforslag udgjorde en overtrædelse af retsplejelovens § 126, stk. 4, er det anført, at Advokatnævnet i en principiel kendelse af 2. oktober 1992, refereret i

Advokatbladet 1993 med afgørelsesnummer, K 2, anførte, at det ved behandlingen af klagesager alene er Advokatnævnets opgave at afgøre, om advokaten har overtrådt retsplejelovens § 126, stk. 1. Det er således ikke Advokatnævnets opgave at vurdere, om en advokat har handlet i strid med retsplejelovens § 126, stk. 4.

Såfremt Advokatnævnet måtte mene enten at være kompetent til at vurdere fremsættelse af forligsforslaget efter retsplejelovens § 126, stk. 1, eller en påstået overtrædelse af retsplejelovens § 126, stk. 4, har advokat Jens Jepsen supplerende gjort gældende, at han ikke er enig i det af [advokat A] anførte om, at forligsforslaget indholdsmæssigt var problematisk på flere måder.

Advokat Jens Jepsen var ikke bekendt med, at daværende [advokat B] ikke personligt måtte udføre lønnet arbejde ved siden af sin ansættelse. Tværtimod konstaterede advokat Jens Jepsen efter daværende [advokat B]s fratreden i [interessentskab A], at han i tiden efter sin udtræden trods sin nye ansættelse, varetog jobs som bestyrelsesmedlem i eller stifter og ejer af en række selskaber. Endvidere modtog advokat Jens Jepsen e-mails i en sag cirka et halvt år efter daværende [advokat B]s fratreden, hvor han angiveligt ydede rådgivning eller lignende.

Dertil kommer, at [klager]s formål ikke var til hinder for, at selskabet leverede rådgivningsydelser, særligt da selskabet fortsat var momsregistreret, hvilket formentligt næppe skyldtes ønsket om at anvende selskabet til investeringsformål.

De anførte forhold medfører således ikke – som anført af [advokat A] – grundlag for at konkludere, at forligsforslaget fremstod som et oplæg til en proforma konsulentaftale.

For så vidt angår det af [advokat A] påståede om, at advokat Jens Jepsen skulle have foreslået noget, der indebar moms- henholdsvis skatteunddragelse, har advokat Jens Jepsen indledningsvis anført, at forligsforslaget bl.a. omfattede et køb af [klager]s fordring mod [anpartsselskab A], og at fordringen notorisk intet var værd, hvorfor denne del af aftalen næppe kan være omfattet af klagen. Ud over tilbuddet om køb af fordringen omfattede forslaget et tilbud om bindende køb af rådgivningsydelser hos [klager], og det var intet sted anført, at tilbuddet gik ud på køb af en ikke eksisterende ydelse. Det fremgik således ikke, at der var tale om et oplæg til en proforma aftale med henblik på unddragelse af afgifter eller skat, og dette ville i øvrigt heller ikke give nogen mening jf. afsnittet nedenfor. Advokat Jens Jepsen kunne i stedet have fremsat mange andre forslag, og hvis hensigten var at undgå skattebetalinger m.v., kunne han blot have tilbudt at lade sin virksomhed betale et beløb svarende til en tilsvarende højere købesum til sælgerne af aktiverne. Dette ville dog ikke have hjulpet [klager] synderligt, eftersom advokat Jens Jepsen selv var storkreditor hos sælgerne [interessentskab A], [interessentskab B] og [anpartsselskab A], hvorfor en aktuel forhøjelse af

købesummerne ville have medført, at halvdelen af denne ville løbe tilbage til advokat Jens Jepsen selv, hvilket så i sig selv muligvis kunne være skattemæssigt problematisk.

I relation til spørgsmålet om skat, har advokat Jens Jensen anført, at retssagen, som relaterer sig til forligsforslaget, godt nok blev anlagt mod ham personligt som en erstatningssag, der endnu ikke er afgjort, men helt grundlæggende er [klager]s påstande begrundet i anbringender om, at overdragelserne i 2018 skete til værdier, som var for lave, eller at advokat Jens Jepsen skulle have tømt selskabet. Det vil sige, at advokat Jens Jepsens personlige advokatfirmas købesummer burde have været sat højere end de aftalte og effektuerede købesummer, og at hans advokatfirma potentielt har haft en gevinst, og det er i princippet denne gevinst, som [klager] ønsker erstattet af ham. Advokatfirmaet er ejet personligt af advokat Jens Jepsen, og sagen relaterer sig til overdragelser til advokatfirmaet, men ikke til driften. I tilfælde af at advokat Jens Jepsen måtte blive dømt til betaling af erstatning i den verserende retssag, er det på baggrund af ovenstående hans opfattelse, at et sådant krav vil være fradragsberettiget i hans advokatfirma. I realiteten burde [klager] nemlig have anlagt retssagen mod advokat Jens Jepsens advokatfirma, som den angiveligt begunstigede i forbindelse med overdragelserne. Uanset dette, er [klager]s valg af sagsøgt ikke afgørende for, om der er tale om et muligt fradragsberettiget tab eller ikke, og det er udelukkende et anliggende mellem advokat Jens Jepsen og skat og ikke advokat Jens Jepsen og [klager].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet afviser den del af klagen, der vedrører indholdet af forligsforslaget fremsendt ved e-mail af 14. september 2023, idet en stillingtagen hertil forudsætter en bevisførelse, der ikke er egnet til at finde sted for Advokatnævnet, ligesom denne del af klagen forudsætter en stillingtagen til den underliggende sags realitet, som efter det oplyste fortsat verserer i retten.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise sager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, står i § 10, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

For så vidt angår den øvrige del af den påklagede adfærd finder Advokatnævnet, at bedømmelsen af advokat Jens Jepsens adfærd efter en samlet vurdering må

henføres til retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet har særligt lagt vægt på indholdet af e-mailen af 14. september 2023, herunder at advokat Jens Jepsen afslutningsvis anførte, at det ville befordre muligheden for en løsning, hvis parterne mødtes personligt uden deres advokater med henblik på en drøftelse af forliget og indholdet heraf, ligesom det fremgår, at advokat Jens Jepsen anvendte sin arbejdsmail og advokatsignatur.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat må ikke i en konkret sag henvende sig direkte til nogen, som i sagen er repræsenteret af anden advokat uden dennes samtykke, ligesom en advokat som udgangspunkt heller ikke må rette samtidig henvendelse til modparten og dennes advokat. Det bemærkes i den forbindelse, at et af formålene bag forbuddet mod at rette direkte henvendelse er, at en part ved at antage en advokat kun over for denne skal forholde sig til sagen. Dette gælder også selv om modparten, som det konkret var tilfældet, selv var advokat.

Advokatnævnet finder, at advokat Jens Jepsens henvendelse af 14. september 2023 til daværende [advokat B] er af en sådan karakter, at den ikke kan begrunde en direkte henvendelse, idet nævnet finder det godtgjort, at e-mailen havde tilknytning til den verserende retssag, hvor daværende [advokat B] var repræsenteret af advokat. Advokat Jens Jepsen har herved tilsidesat god advokatskik jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at daværende [advokat B] på tidspunktet for henvendelsen selv havde advokatbestalling.

Advokat Jens Jepsen er ved kendelse af 27. juni 2014 pålagt en bøde på 10.000 kr., hvilken kendelse er stadfæstet ved Københavns Byrets dom af 24. juni 2015. Advokat Jens Jepsen er endvidere ved kendelse af 15. december 2015 pålagt en bøde på 30.000 kr. Derudover er advokat Jens Jepsen ved kendelse af 16. september 2016 pålagt en tillægsbøde på 10.000 kr. Endelig er advokat Jens Jepsen ved kendelse af 29. april 2020 pålagt en bøde på 50.000 kr.

Henset til det ovenfor anførte pålægger Advokatnævnet advokat Jens Jepsen en bøde på 60.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat Jens Jepsen kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat Jens Jepsen pålægges en bøde til statskassen på 60.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Høyer